

M. H. Moberg
 1407 So. W. St.
 July 60.

Paaskebudskab.

Det skal være evig sandt
 — Merk det, alle Jordens Ender!
 At den Seier, Jesus vandt,
 Er den største, Røgen kjænder:
 Thi han kunde Satan sælde,
 Styrte Dødens Magt og Vælde!

Han, som bar vor Synd og led,
 Seierjæl opstod fra Døde
 Og os vandt Retfærdighed,
 Tændte ny Dags Morgenrøde.
 Evig Seier blev os vunden.
 Frelsens Dag var klar oprunden!

Saa var alt tilrettelagt.
 Vi er frelst fra Be og Vaade.
 Seirende staar Livets Magt
 Og omstraalet os med Raade.
 Helvede og Døden haver,
 Livets Helt i Gte lever!

Dette store Paaskebud
 End udover Jorden lyder,
 Biser Bei fra Mørket ud,
 Saaret Sind og Hjerte frender,
 Løfter Haabet mod det Høie,
 Tørrer jagte graadfuldt Sie!

Gud ste Lat til evig Tid
 For saa stor en Paaskeglæde!
 Raadens Sommer lyser blid
 Syndens mørke Sky at sprede. —
 Skraelfuld var Langfredags-Sorgen.
 Deilig Dag er Paaske morgen!

B. Askevold.

Betragtning.

„Viseelig, Dødens Bitterhed er ve-
 gen bort.“ — 1 Sam. 15, 32.

Naar den hellige Apostel vil give
 os det fuldgyldige Udtryk for den Her-
 res Jesu Gjerning paa Jorden, saa
 er dette hans Ord: Han har tilintet-
 gjort Døden og bragt Liv og Ufor-
 frankelighed for Lyset.

Døden var den mørke Magt, som
 havde heriket i Verden alt fra den
 Stund af, at Sonden var trængt ind
 i den; thi Syndens Sold er Døden.
 Men Døden er Rædslernes Konge.
 Det er Døden dette, at Slabningen er
 bleven forfrankelighed underlagt, at
 hele Slabningen tilfammen sukker og
 er tilkommen i Smerte indtil nu. Det
 er Døden dette, at Menneskets Hjer-
 tes Tanker er onde fra dets Ungdom

af, at af den Grund Guds Forhan-
 delse har lagt sig over det hele Men-
 neskeliv: fuldt det med Lidelse,
 Trængsel, Sorg og bitter Frygt for
 ham, i hvis Hænder det er forfer-
 deligt at falde.

Men jo stærkere vi har følt
 Dødens Vælde, jo mere haabløst
 Hjertet har hævet under Dødens Gru,
 desto lysligere skulde ogsaa Paaske-
 evangeliet klinge for vore Hjerter;
 thi det ikke alene forkynder os om
 ham, som har tilintetgjort Døden og
 bragt Liv og Uforfrankelighed for
 Lyset, men det bringer os ham som
 Gave, saa for hver den, som tror
 paa den Opstandne, skal Døden til-
 intetgjøres, og Livet vindes, og der-
 for:

Paaske morgen slukker Sorgen,
 Slukker Sorgen til evig Tid.
 Den har os givet Lyset og Livet,
 Lyset og Livet i Dagning blid.
 Paaske morgen slukker Sorgen,
 Slukker Sorgen til evig Tid.

Ja, Venner! for hver den Sjæl,
 som ret lever i Paaskeevangeliets
 Glæde og Haab, gjælder det:

„Viseelig, Dødens Bitterhed er
 vejen bort.“

Det var hine Kvinders og Jesu an-
 dre Venners Sorg dette, at Jesus
 var gaaen i Døden, at Døden i ham
 havde taget fra dem det bedste og
 herligste, som Livet syntes dem at eie.
 Dette var i hin Stund, da de nær-
 mede sig Jesu Grav, Dødens Bitter-
 hed for deres Hjerter. Og der er vel
 dem iblandt Eder, Venner! som, ha-
 re siden vi sidst var samlede om Paa-
 skeevangeliet, har faaet smage denne
 Bitterhed. — Sorgen og Trængse-
 len i det, at Døden brød ind i den
 lille Kreds og med haard Haand rev
 den bort, som var Hjertet saa inder-
 lig kjær, og for hvis Skuld Savnets
 Smerte piner Sjælen. Hvor mange
 Forældre har ikke dette Mar følt Sla-
 get af Herrens Haand deri, at de
 maatte bære bort det kjære Barn, det
 Barn, som just var deres Glæde, de-
 res Haab og derfor ogsaa Hjertets
 herligste Nidgdom. Og lad være, at
 det kun er de saa, som har smagt
 denne Dødens Bitterhed; lad være, at
 Herren endnu har ladet dig saa leve
 med alle dine, har heguet om dit

Hjem og gjort det til et Sted, hvor
 det fornede det den Kjarlighedens
 Mand, som fulgte det med sin Velsig-
 nelse og Glæde, var saa godt at væ-
 re: o, du kan dog ikke, selv i dine
 lykkeligste og lyseste Stunder, holde
 den Tanke borte, at engang kommer
 Døden, engang bryder Rædslernes
 Konge ind hos dig for kanske at gjøre
 Sagnet og Sorgen og Trængselen saa
 meget desto forferdeligere. Er der
 saa ikke Bitterhed i Døden?

Men du ved dog ogsaa, Sjæl! at
 Døden kommer ikke blot til dine nær-
 meste, og at den forsaavidt bringer
 Sorg og Trængsel med sig; du ved,
 at den med uafselige Skridt nær-
 mer sig dig selv, ja at den, medens
 du kanske sidder der i Livets
 Rydelse, og du endnu kjænder Livs-
 kraftens Fylde i dig, dog nafladelig
 over sit stille, nedbrudende Arbejde i
 dig. Og nu de mange, som saa kjen-
 delig naar føle dette Dødens raskløse,
 aldrig hvilende Arbejde! De man-
 ge, som sukker under de legemlige Li-
 delsens Byrder, og som søger selve
 bod baade her og der og glæder sig
 med et lystigt Haab, saa ofte de fin-
 der en Lise i sin Aaal, de kan dog
 ikke skjule for sig selv, at det alt-
 sammen kun er en stakket Trost. Men
 Dødens Veie er ogsaa saa uudejel-
 de, de trodler al menneskelig Tanke
 og Fornust, og her gjælder just Her-
 rens Ord: Mine Tanker er ikke
 Eders Veie. Døden kommer dog ikke
 bare til den Sjæl, som er bleven ræd
 under Livets Byrder, er bleven mæt-
 tet af Livets mangehaandede Skuffel-
 ser og derfor længes efter Hvilen og
 Hilsen Døden som en Befrielses og
 Forløsningens Engel; den kommer
 saa ofte ogsaa der, hvor vi synes, at
 dens Haand saa længe skulde være
 holdt tilbage, kommer til den Ung-
 dom, der syntes at have ret en for-
 jættelsesrig Fremtid, kommer til den,
 der staar i Livets virksomme Gjer-
 ning, kommer til det lykkelige Hjem
 og glæder den bort, som alene kunde
 holde det alt sammen oppe, og breder
 Savn og Sorg, ja ofte bitter For-
 tvioelse ud omkring sig og lader det
 blive følt saa vordelig smertefuld:
 Alt Skjød er som Hø, og al Meme-
 lsets Herlighed som Graasjets Blom-
 ster. Gressjet visner, og Blomstret

derpaa falder af. Og i Døden er der
 Bitterhed, Døden er en Rædslernes
 Konge. Saavidt som du altsaa ved
 og føler, at det udoortes Menneske
 skal tilintetgjøres, at Støvhyften skal
 brydes ned, saa ved du, at det ikke
 sker uden Trængsel og bitter Smerte.
 Naar du stod ved dine nærmestes
 Dødsleie og saa deres Smerteslamp,
 idet de legemlige Lidelsers Brand ud-
 bredte sin Rædsel og Forferdelse,
 var da ikke bare denne legemlige Li-
 delse nok til ogsaa at kaste Frygt og
 Forferdelse ind i din Sjæl; ja naar
 du maatte se dig selv, at ogsaa for
 dig gjælder den frygtelige Lov, at du,
 kanske gjennem grusom Smerte og
 Lidelse, skal vende tilbage til Støv,
 og muligens alt, hvad du virkede,
 kæmpede og itred for hermede, blive
 glemt og blive til intet, maatte dog
 ikke flige Betragtninger kunne stem-
 me selv den slyngsigle Sjæl til Alvor
 og gjøre til Tombes at Livets Lyse!
 Men nu ved du dog, Sjæl! Dødens
 Bitterhed er ikke udlømt i disse li-
 gemlige Trængsler og Lidelser, i al
 denne Angst og Gru. Det er alle
 befippet, ved du, ikke blot engang at
 dø, men derefter er Dommen, og just
 her er det, at Dødens Rædsel og For-
 ferdelse samler sig til den frygtelig-
 ste Angst. Efter Døden kommer
 Dommen, det er: dit Livs store Bog
 ska loylades, og Daggjør skal finde
 Sted. Og var end dit Livs Gjernin-
 ger ligesom Hjertets Tanker skulde
 for Menneskesine, for Herren er det
 alt sammen udbredt, og han sætter al-
 le Synderne gjennem alle dit Livs
 Dage for sit Ansigts Lys. Men saa
 kommer Døden med Mindelsen om
 ham, i hvis Hænder det er forferde-
 ligt at falde, kommer med Mindelsen
 om det Sted, hvor Herren ikke dør, og
 Alden ikke slukner. Ja her, Sjæl!
 lærer du Dødens Bitterhed ret at
 kjende. Nu er der vel mangen Sjæl,
 som i sit Hjertes Forvendighed prøver
 at dække over det alt sammen, at skjule
 Forferdeligheden; og det er ofte saa
 rædselsfuldt at høre, hvorledes en
 Sjæl, som maa bære paa Svagdom-
 mens daglige Lidelser, kan gaa der
 letshjædigt og tankeløst og ønske sig
 Døden saa samme Tid, som det er saa
 klart, at Døden endnu for ham maatte
 være en Rædslernes Konge. Som
 om altsaa Døden kun skulde være en

evig Søn, en evig Glemmel for alt, hvad der herveden var tungt at bære og svært at lide! Ja, her er saa meget, der vil bringe Sjælen til at glemme, hvad der dog er det viseste af alt i Verden, at i Døden er der Bitterhed, Døden er for Legeme og Sjæl en Rødsflernes Konge.

Men sandelig, Ven! Frelsen fra det altsammen gaar ikke gennem det at ville skjule, at ville glemme; det bereder kun en desto grusomere Opvaagnen. Frelsen fra Dødens Bitterhed gaar alene gennem det, at du i Erkendelsen af din Rød, i Følelsen af din Fortabthed søger ham, der har tilintetgjort Døden og bragt Liv og Uforkrænkelighed for Lyset. Det burde Menneskesjænen at overgives i syndige Menneskers Hænder og opstaa tredie Dag. Og fordi Paaste-evangeliet forkynder, at dette er skeet, forkynder, at din Frelser lever, derfor skal der vidnes i hans Navn: Visseelig, Dødens Bitterhed er vegen bort. Han, som blev givet hen for vore Synder, blev opreist for vor Retfærdiggjøreelse; saasandt som du greb din Frelser og i en inderlig Tro sagde, at han skulde høre dig til, da han hang som det store Syndoffer paa Golgatha Kors, saa hører han dig ogsaa til som den opstandne Frelser, og saa er det dette, som høit skal forkyndes, at som Faderen har bejglet Kristi Døder derved, at han opreiste ham fra de døde, saa er der formedelst denne Opstandelse ogsaa for dig aabnet Vej til evigt Samfund med Gud, til Liv og Uforkrænkelighed i ham. Vødt er Brøden, Død er Døden, Død er Døden som Syndens Sold. Ja, Døden er vegen bort, og Herren lader os ogsaa undertiden saa salig saa erfare, at det virkelig er skeet; han lader os saa se det saa ofte, som Synderen midt i Døden levende kjender Frelsens Kraft, saa han kan sige: Død, hvor er din Braad, Dødsrige, hvor er din Seier? Herren lader saa se Frelsen fra Døden saa ofte, som en døende Sjæl kan blive stert mod alle Syndens og Djævelens Anfegtelser, kan med alle Livets mange Synder for sine Pine finde saa levende Trøst hos den opstandne Frelser, at han kan juble: Intet skal skille mig fra Guds Kjærlighed i Kristus Jesus, min Herre. Herren lader os se Frelsen fra Dødens Bitterhed, naar den lidende og stridende Sjæl kan blive stert til at bære de svære Lidelsers Byrde, fordi han i sin Frelser's levende Samfund føler, at det er kun en liden Stund, og denne Lids Lidelse er for intet at agte mod den Herlighed, som skal aabenbares paa os. Ja, saa sandt som Jesus opstod fra de døde for at gaa tilbage derhen, hvor han før var, forat gaa ind til sin Faders Herlighed, saa har ogsaa vi i ham et stort og mægtigt Frelsens Gaa, der rækker ud over Graven, og

vi siger: Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin store Barmhjertighed har gjenfødt os til et levende Gaa formedelst Jesu Kristi Opstandelse fra de døde. Thi som den Herre Jesus selv opstod med det forklarede, herliggjorte Legeme, saa lyse ogsaa Opstandelsens Gaa over vore Grave, og den Stund kommer, da de, som er derinde, skal høre Guds Søns Røst, og vi, saa mange, som har faaet Del i ham, skal gaa ind med ham til Herligheden; thi det var hans Ord, og det er hans Vilje, at der, hvor han selv er, skal ogsaa hans Tjener være. Og der skal du ogsaa finde alle de Kjære igjen, som i Herren gif forud for dig, og derfor skal det lyde stille og mildt til dig fra hver den, som Herren tager: Han er bleven skilt fra dig en liden Tid, for at du skal naatte have ham evindeligt igjen, og saa ofte derfor, som Døden lader dig føle, at Hjemmet og Hjemmets Lykke er forkrænkeligt underlagt, vil Sjælen dog saa en liflig Mindelse om Hjemmet deroppe, som Jesus beredte, hvor Jesus bor, hvor han for evig vil samle alle sine, og hvor de, som herveden maatte skilles med Sorg og Taarer, skal møde hverandre med evig Lovsang og Frelsensjubel. Ja, om Salighedens og Herlighedens Liv deroppe ved vel intet Menneske noye at sige; hvad vi der skal vende, er ikke aabenbaret, og det vilde, om det jagdes os, overflige al Forstand, men vi ved, at der skal Gud astørre hver Taare af deres Pine, og Døden skal ikke være mere, ei heller Sorg, ei heller Strig, ei heller Pine skal være mere; thi de første Ting er vegen bort. Ja, visseelig Dødens Bitterhed er vegen bort.

Men eier da nu du dette store Frelsens Gaa, Kjære Væser. Ved du saavist, at i dit Hjerte er der kommen til et levende Samfund med den forsvæstede og opstandne Frelser? Salig er du, om saa er, og allerede herveden skal du kjende en liflig Forjag paa dette, at Dødens Bitterhed er vegen bort. Det Frelsens Gaa, som lever i Hjertet, dugtiggjør og styrker dig allerede herveden til at virke og arbejde for Herren, giver den Tro, som overvinder Verden, efterdi du er delagtig, som i din Frelser's Lidelsers Samfund, saa og i hans Opstandelses Kraft; dette Frelsens Gaa gjør dig rig under al Livets Rød, thi du ved, at en Arv venter deroppe, en Rigdom, som hverken Møl eller Rust fortærer, eller Tyvehaand raner; dette Frelser's Gaa styrker dig med Kristi Taalmodigheds Kraft under alle Lidelser og Trængsler, thi det bliver altsammen en Mandens Skole, hvori du opdrages for Frelsens Rige, og naar Opdragelsen er fuldkommen, kommer Herren selv og henter dig, og synes

du end, at han lader hie paa sig, det varer dog kun en liden Stund.

Lad os saa komme Jesu Ord ihu og ret inderlig glæde os i ham; lad os takke ham for al hans Frelsens Gaa, for Livets og Opstandelsens dyre Gaa! Amen i Jesu Navn.

Christi Liv.

(Judejndt.)

Julehøitiden skal minde os om Jesum, som fra vor Fader kom. Omkaaren blev han ottende Dag for os og det er en vigtig Sag. Da fik han Jesum som Døbenavn. Det os jo var til største Gavn. En himmelsk Skare bragte Bud til Høderne, som strax kom ud Selv Simeon, den gamle Mand blev fyldt af Herrens egen Aand Han Barnet, Jesum, tog paa Arm Og talte saa med Stemme varm: Lad nu din Tjener fare hen Nu har jeg seet din Kjære Søn. Han er et Lys i Hedningsland En Herlighed for Israels Mand Den gamle Anna ligervis Til Folket talte om Herrens Pris. Ja Konger selv fra fjerne Øst En Stjerne fulgte, dem til Trøst. Med sig de bragte Gaver som De ofred' ham, saa snart de kom. Ei Rum i Staden for ham var For ham, som Herren selv jo er. I tolv-aarsalderen Lærde han Viser Veien til Gud og disse ham priser. I Fastetiden vi Tanken maa sætte Paa Jesu Lidelse, Død og Begravelse. Skærtorsdag han stifted' sin Nadver ind Sit Legem og Blod i Brød og Vin. Langfredagsminde er sørgeligt Og Verden har aldrig seet Slikt. Maria Bebudelse os alle maa glæde Den Troendes Hjerte maa juble og kvæde Den engelske Silken Maria forjæded' Men Herrens Tjenerinde for Ordet sig høied'. Paaskedagsmorgen bringer Glæde paa Jord Thi herligen opfyldtes da Herrens Ord. Vel er Mennesket i Synden udfangen Men Jesus er selv af Graven udgangen. Til Himmels for saa vor Frelser kjær Og engang skal glæde vi skue ham der. Paa Pinsedag blev Manden udgydt Da blev den første Menighed født. Ja Tak da, o Gud, for hvad Du har gjort For hvad, som er skeet, jaavel Lidt som Stort. Sid alle, som lade sig ledes af Gud Engang maa krones som den Eviges Brud.

B. Stoltenberg.

Som Hovedet saa Lemmerne.

Men som Hovedet, saa Lemmerne. Som Kristus jaaledes skulle alle hans troende opstaa med sine egne Legemer, men forklarede og forherligede i Lighed med deres Opstandne Frelser's Legeme. Ethvert Syndens Mærke, ethvert Sygdommens Spor, al Hæslighed og al Affældighed, alt, som tilhører denne Syndens og Dødens Verden, vil forgaa med den. Men den Tanke, Gud har havt med enhver af os, da han skabte os i sit Villed, vil da fuldt komme til aabenbarelse i vore Legemer i al sin herlige Skjønhed. Da vil det sees, at hvert Menneske er fuldkommen skjunt, naar intet mere forstyrer Guds billedet i dets Afsyn. Og dog saa vi ikke andre Legemer, men just de samme, der forlængst ere henraadede i Graven og forglemte af alle, kun ikke af den Gud, som ikke glemmer nogen af sine Skabninger, og hvis Almagts Bliv paa den yderste Dag kalder det tillive, som er henjundret i Muldet, ligesom han fordiun dannede Mennesket af Jordens Støv. Hvo kan mere end ane, hvad det vil være paa hin Opstandelsens store Morgen at opløste vore Hoveder af Gravene og indaande Evighedens Livsluft! Hvilken troende har kjendt Kjødets Strid mod Manden og skulde ikke fryde sig ved Tanken om den Dag, da hver en ond Nyst og Begjæring i Legemet er tilintetgjort, medens Hellighed og Menhed fylder det ganske? Og have vi sukket under Byrden af dette Legeme, hvis Kraft saa ofte svigter, naar den mest trænges, — have vi følt, hvorledes Legemet kan sløve vor Sjæl og tynge den ned i det jordiske, om den end strider for at leve stærkt og inderligt i Guds Samfund, forstaa vi ikke da, hvilken Salighed det vil blive at eie et Legeme, som er fuldt Skiftet til at lyde Sjælen og tjene dens hellige Villie, uden nogenjinde at lade den føle sig bunden og svag under Kjødets Magt? O, den, som har maattet finde sig i Træthed, hvor al hans Nyst stod til at arbejde, — i Sygdommens Lidelse, hvor han trængte fuld Sundhed til at udføre den Gjerning, Gud gav ham og som hans Sjæl elskede, — i at ombære Døden i sit Legeme, skjunt hans Sjæl kjendte det evige Livs Kræfter, han ved, hvorledes hans Vængel vilde være stillet, naar Træthed og Sygdom og død ikke er mere, fordi det herliggjorte Legeme eier Kraft og Sundhed og Liv i Salighedens Følge. Da vilde alle de frelste staa omkring Herrens Throne, og Guds Villed vil lyse ud af deres Legemer og aabenbare deres Sjæls Herlighed, og tiltsammen ville de danne det skabte Afbillede af ham, som er Guds Herligheds Afglans og hans Væfens Udtrykke Villed, deres Ho-

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly.

Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestefonferensen for Pacific Distrikt af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.”

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Bjerk, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskjendtgørelser og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjerges af Past. S. W. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret .....\$ .75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

En glædelig og vellykket Paaskefest tilknyttes alle Herolds Læsere i den opstandne Frelseres Navn!

Om Opstandelsen.

3 Muld om Demene mit Kjød af Kroppen aede,
Saa kommer dog en Dag, naar jeg igjen med Glæde
Af Jordens Støv opstaar, og gaar af Graven frem;
Ei savnes Aarer da, ei Ven, ei Led, ei Lem.
Den Kristen, her var blind, dum, døo og lemmeløstet,
Skal opstaa sund og kraft, paa Vegemet udstøt;
Den, som her sorged, græd, var syg, elendig, arm,
Opstaar da glad og frisk; forglemte er Rød og Harm.

Al Herre Jesu, min eneste Frelser og Saliggjører! Jeg takker dig af mit ganske Hjerte, at du er død for mine Synder og opstanden til min Retfærdighed, og i synnerlighed takker jeg dig hjertelig, at du har tilføjet mig elendige Synder, at om mit Legeme end nedlægges i Jorden, saa skal det dog igjen opstaa paa Dommens Dag. O Jesu, du retfærdige Dommer, vær mig arme Synder naadig, forlad mig mine Overtrædelser, Afgiv mig mine Synder! Giv mig, o Jesu, din Raade at leve kristelig, at dø salig og paa Dommens Dag at opstaa glædelig. O Jesu, naar alle de, som er i Gravene, skal høre din Røst og Guds Vøgen, og de skal sættes af Havet, af Jorden og af Afgrunden, o Herre Jesu, sørg giv, at jeg ikke da skal findes i deres Tal, som

staar op til Skam og Skjændsel, men at jeg maa findes i deres Tal, som opstaar til Ære og Herlighed. Nu, o Herre Jesu, hjælp mig at opstaa den aandelige Opstandelse idag og hver Dag med Bod og Pønitens for mine Synder, saa kan jeg være vis paa, at Gud skal give mig en glædelig Opstandelse fra min Dødegav. Ja, o Jesu, staa op i mig, lev i mig du, som har overvundet Synden, Døden og Djævelen for mig, og for alting giv mig denne Trøst, at du, som er Opstandelsen og Livet, skal give mig en salig Død og en glædelig Opstandelse paa den nderste Dommens Dag. Amen. Herre Jesu, vær og gør det for din hellige Døds og Opstandelses Skyld. Amen.

Høitid.

Epistel: 1 Kor. 5, 7 flg.

„Vort Paaskefæle er slaget for os, Kristus. Derfor lad os holde Høitid, ikke med gammel Surdeig eller med Dands og Slettheds Surdeig, men med Renheds og Sandheds usyrede Brød.“ Der er en aandelig Sammenhæng mellem Kristus og hans Menighed. En helliggende Indflydelse udgaar fra ham til alle dem, som vil være hans. De bærer hans Præg. Det gamle besmittede Væsen glemmertrænges mere og mere af det nye Liv i Gud. Synd og Dands taber efterhaanden sit Herredømme; det, som hersker, er Renhed og Godhed. Saaledes er det i en virkelig kristen Menighed; den renser sig selv og stiller sig derved i klar Modstand til al aabenbar Urenhed, har intet Samfund dermed. Men saaledes var det ikke i Korint, og saaledes er det heller ikke i alle vore Menigheder. I Korint gik grov og forargelig Medelighed i væg, upaatakt af de kristne; man ikke mængstedes ogsaa hos os? I Korint var overhovedet al farselig Vigt, alt kjødeligt Begjær, al skjændig Attraa altfor meget taalt, ikke blot af dem, som stod udenfor Menigheden, men ogsaa af dem, som stod indenfor; man ikke mængstedes ogsaa hos os? Apostelen revser saadanne hånne og forfømmelige Menigheder og siger: det er din Pligt at vidne mod den vittlerlige Forsyndelse, først og fremst derved, at du i dit Liv og ved dit Eksempel viser dig som Vædet i de mørke Omgivelser. Kristus gav sig selv helt hen for os; saa forbind hans Offer os til at give os helt hen til ham. Kristi Menighed kan ikke holde Høitid med gamle Sunde-væver; de passer ikke sammen dermed, at Kristus er den, som for os er død og igjen opstanden, forat vi skal leve af nyt og helligt Liv.

Du tænker maaske, at dette er ingen liflig Paaskeprædiken. Nei, ikke for den, som ikke vil afstaa fra sin

Synd, som ikke vil seie ud det onde; ikke for den, som er mindre tilbøjelig til at give slip paa sin egen Vigt end at give slip paa Kristus. Vil nogen holde aabent Hus for dobbelt og falskt Væsen, som blander det aandelige sammen med det kjødelige, da bør han vide, at Kristus hører ikke hjemme hos ham; Kristi Retfærdighed er ikke hans. Vil nogen midt i sin Ugudelighed og Ubodfærdighed træste sig med Kristus, da bør han vide, at den, som ikke har Kristi Sind, er heller ingen Kristen. Han bør huske Ordet om Surdeigen. Vi toler standom om slabbede Jaar; betænker vi ogsaa, at det ene slabbede Jaar kan smitte en hel Skjod, at en enkelt leslindig Sjæl kan fordærve en hel Familie? Det urene og vanhellige, enten det arter sig som ligefrem Vast eller kanske hyppigere som opsminket Sorgløshed og Væggladhed overfor alt kristeligt Alvor, breder sig gjerne med stor Fart og med ødelæggende Virkning. Det er ikke givet, at der rundt om i Husene er Paaste, fordi det heder Paaste; det er ikke givet, at der er Høitid, fordi det heder Høitid. Ivertom leves i mange Hjem et slapt Kristentiv, uden Interesse for de Ting, som hører til Guds Rige; den ene drager den anden bort fra de Spørgsmaal, der stulde bevæge kristne Menesters Hjertes. Men da er der ingen Høitid. Da er der intet Brud med „den forrige Dugjængelse“ i Rydelsesstue og Rammonstræde, ingen Vestræbelse for at lade Gøner og Tid og Penge tjene Kristi Sag. Tanker og Handling gaar ikke ud paa at begynde en ny Vandel; det er ikke Kristus, som har Magten, men Verden. Og derfor er Apostelens Ord idag om Surdeigen saare fornødne. Der bliver ikke andre Menester af os, førend vi ærlig erkjender, at vi trænger til at renses fra vor Ukristelighed, fra alt Selvbedrag og Selvforgudelse, alle Skallestjul og Besmykkelser.

For den, som ærlig bekjender dette, er Apostelens Ord idag en liflig Paaskeprædiken. Vedrøber det dig, at Kristus hidtil saa lidet har været Kræften og Tugten i dit Liv, i dit Hus, at du vel har havt ham som din Rødhjælp i enkelte svære Tider, men aldrig som din daglige Hjælp, din daglige Vilje, da tager du imod den Formaning: Lad det herester blive anderledes! Er det din Sorg, at du lidet eller intet vil vide af Kjødets Kærskæftelse, men helst pleie Kjød og lade det onde Begjær gaa sine egne Veie, da er det hjært for dig at høre, hvad Kristi Hengjævelse og Oprensning betyder: den bærer i sig Styrken til dig, Kræften og Hjælpen til et nyt Liv. I ham var det evige Livs Kraft, og det var muligt, at Døden kunde holde ham; han er ved

Faderens højre og har Synden og Døden under Fod og træder frem for os. Han har ved sin Mand renset sig et Fiendomsfolk, midtjært til gode Gjerninger. Han gjenføder Menester efter sit Billede, saa de lader sig lede af den Samvittighed, de har for Gud, og ikke af sin egen Interesse, ikke af, hvad der synes fordelagtigt for Vjiten og smaaeligst for Verden. Han slaber rette Kristne, der holder fast ved sin Tro, sin Overbevisning, sin Pligt — tiltrods for al Opposition og alle Væbreidelser. Ja, i Kristus dannes Mænd med Karakter, med Trofast og Heltmod; er det ikke netop, hvad vor Tid behøver? Er det ikke Paaskestens Gave og Velsignelse? Er det ikke Høitid, naar Guds Menighed, naar de kristne Hjem eier saadanne Mænd? Søg at latterliggjøre dem, hvem der vil; efterlign dem heller.

Bort Arbeidsfelt.

Burlington.

Den anden og tredje Mars afholdtes et Samtale-møde i Zions Menighed, Burlington. Foruden Stedets Prest var følgende Prester tilstede: D. Borge, Gey, Lane, D. J. Ordal og S. W. Tjernagel. De Emner som var Gjenstand for Diskussionen var Konfirmationen og Joh. 17, 2: „Men dette er det evige Liv, at De kjende dig den eneste sande Gud og den du udsendte Jesus Kristus.“

Under en af Sessionerne talte Pastor Tjernagel Missionens Sag; derpaa blev et Offer optaget til Missionen, der beløb sig til \$21. Den sidste Aften-session blev benyttet til at høre Taler fra de besøgende Prester. Pastor Ordal talte om „Skriftens Inspiration“; Pastor Tjernagel om vort Distrikts Anstalter og Pastor Borge om Læsning.

Mødet var vel besøgt, og alle syntes at være vel tilfreds. Menigheden i Burlington benytter udelukkende det engelske Sprog og er kanske derfor ikke bundet saa fast til vor Kreds so meget var ønskelig. Et saadant Møde har de fleste her maaske aldrig deltaget i; men vi haaber at Menigheden vil herester sende Delegationer til de regulære Kredsmøder.

Fortiden holder man paa at reparere Kirken indvendig. Man tænker ogsaa paa at anskaffe et passende Alterbillede.

Mr. og Mrs. E. Knutzen havde den Sorg at de maatte lægge sin lille Datter som blev fædt den 21de den maaske i Graven. Gud træste de sørgende Forældre.

Knutzen Bros. holder fortiden paa

at bygge en tre-etages „Concrete Block.“ Bygningen bliver uden Sammenligning det største og hæfteste Forretningshus i Burlington.

Nir.

Ungdomsforeningens regulære Møder har i længere Tid været afbrudt med en Række Foredrag. Pastor Eger holdt for en Tid siden et Foredrag om Tungetalen. Han havde stiftet Kjendskab med den moderne Tungetalen i Los Angeles, og sammenlignede den saa med den Tungetalen som nævnes i Skriften. Han kom naturligvis til den Slutning, at det var to høist forskellige Ting. To Uger senere talte Pastor Lane om hemmelige Selskaber. Han tog særdeleshed Woodmen Logens Ritual og Sand Book for sig, og angav Bog og Side for hvert Angreb som han gjorde. Han er saapas inde i Logens Mysterier, at han læser Siphers som en gammel Loge-Veteran. Fra deres egne Skrifter viste han os, at det er en høit anti-kristelig Mand som styrer og raader i dem.

Fredags Aften den 19 Mars holdt Kaptein Angell sit Foredrag her under Ungdomsforeningens Aftspicier. Efter Rygter talte han saa godt nok, at en Del slet ikke forstod ham.

Paa Ungdommens sidste Møde valgtes Embedsmænd for det næste Halvaar. Til Præsident valgtes Eddie Danielson, til Vice Præsident Arthur Moa, til Sekretær Ella Rygg, og til Kassierer Harold Jverson.

Eddie Danielson er nylig kommen hjem fra Parkland hvor han har gaaet i Skole.

D. E. Olson, en af Foreningens aktive Medlemmer rejste en Tid siden til Alaska. Vi ønsker ham Lykke og Held paa Turen.

Astoria, Ore.

Lördags Aften den 20de Marts blev Adolph Hanke ægteviet til Miss Anna Løkken af Portland, Ore. Vielsen som fandt sted i Kirken, forrettedes af Stedets Prest, Past. Røste, og ret mange af Brudeparrets Slegt og Venner var fremmødt forat overvære den hellige Handling. Kl. 8 som var den fastsatte Tid for Vielsen, spillede Mendeljohn's heilige Brudemarsch, Miss Carlson Organist, og strax togede Brudeparret ind i Kirken. I Spidsen marscherede lille Petra Fornes og Elsie Nielsen som fungerede som „Flower Girls“; som Brudepiger fungerede Miss Sarah Hanke og Miss Anno Michaelson og Brudepønde Mr. Chris. Severien og Alfred Hanke, Brudgommens Broder. Efter Vielsen begav man sig til Mrs. og Mrs. C. Hanke's Hjem, hvor en udmærket „Wedding Dinner“

blev serveret af Brudeparret og en i alle Maader hyggelig Aften tilbragt, af de omtrent 30 indbudte Gæster.

De Nygifte skal bo her i Byen. Brudgommen har Ansættelse paa „Hanke & Co.'s Store.“ Deres Hjem er paa 15th og Bond St., Alderbrook Addition, hvor de har leiet Mr. og Mrs. Theo. Severions Hjem.

Vi vil da ønske de Nygifte velkommen iblandt os, og maa Herrens Velsignelse blive dem rigelig til Del i deres Samliv.

Ansøret.

„Fader saa eders Lys skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader, som er i Himlen.“ Matt. 5, 16.

Noget af det, som Kristendommens Fiender stadig kammer med, er dette: „Vi har læst Bjergprædiken og seet, hvad Indhold Kristendommen skal have, men vi ser slet ikke noget af dette hos de troende. Vis os derfor,“ heder det, „hvad Troen, som I priser saa, kan udrette, om den i det hele kan udrette noget. Den skal jo være den Magt, der omdanner Livet, renser Hjertet, men vi ser slet ikke noget af dette. I er dog i det hele slem som vi andre, og dog vil I være noget ganske andet. Begaar I ikke de samme Synder som vi? Er I ikke forsaaede og modløse, naar det ikke gaar efter Løfte? Hvor er saa den løftende, bærende og rensende Troens Kraft, som I taler om?“

Er der ikke noget sandt i denne Anklage? Men først skal der dog siges: Denne Anklage rammer ikke Kristendommen, men vel dens Bæjendere. Men dernæst skal der ogsaa siges: Om disse, der taler saaledes, vilde rigtig se efter, kunde de dog se, at der er en stor Forskiel mellem Verdensbarnet og den Kristne. De skal de ogsaa saa se, om de kunde, at Troen virkelig har udrettet ikke bare noget, men endog meget i de troendes Hjertes. De skulde se, der var kommen ind en ny Kjærlighed, hvis Liv og Lyst er at glæde og tjene, at der er kommen en ny Kraft, der dog kan bære og holde ud der, hvor den naturlige Kraft vil jegne.

Men vi vil her ikke tale om dette det er os bedre, om vi bliver os Ansøret mere bevidst til levende Vidnesbyrd for denne Verden, vi lever i. Jesus siger jo: „I er Verdens Lys,“ og Lysets Opgave er jo at skinne og lyse. „Fader saa eders Lys skinne for Menneskene,“ siger Herren. „Vis eder for Verden som Lysets Børn, som dem, der ikke har noget med Mørkets Gjerninger at gjøre, som Verdens Lys, i hvis Hjertes Guds Kjærlighed er udgydt, som Lysbærere, saa man forstaar, at I er hans Disciple, der har sagt: „Jeg er Verdens Lys.“

Men hvorledes? Har ikke den samme Herre sagt: „Naar du gjør

Minisje, saa lad din venstre Haand ikke vide, hvad din høire gjør?“ Heder det ikke: „Ved til din Fader, som er i Lødom, og din Fader, som ser i Lødom, skal betale dig aabenbare“?

De gode Gjerninger har jo ingen Værd, naar de gjøres, forat man skal lægge Merke til dem. De har jo kun da Værd og Betydning, naar de gjøres uden Tanke paa Løn, Ros og Ære. Vilber ikke dette omtrent det modsatte af, hvad Jesus her siger om de gode Gjerninger?

Men merk først: Det, Jesus kalder gode Gjerninger, er noget ganske andet end at give Minisjer og gjøre Gudsfrugtighedsøvelser. Naturligvis hører ogsaa det med og har sin store Betydning; de er nødvendige Frugter. Men vi maa ikke indskrænke de gode Gjerninger til dette.

Skriften ved om andre; den ved om den Troens Lydighed, der tager sit eget Hjerte med de mange Lyster og Begjærigheder i en streng og hellig Tugt, saa det mere og mere omdannes til et Guds Tempel, hvor Guds Aand, Sandhedens og Hellighedens Aand, herfter.

Den ved om en stille og ydmyg Gudsbarns Vandring hjemme og ude, hvor man beviser sig som kjærlige, deltagende Mennesker, som kan tilgive, taale og hjælpe, og hvor man som Guds Tjener gjør sin daglige Aaldsgjerning ærlig og retskaffent som for Gud.

Den ved om et Kristenhertes stille Fred og Glæde, hvor man ved at bære det tunge, man faar, uden at blive forjagt, selv om det ser nok saa trist ud; det gaar jo til Himmelen.

Her er i Sandhed gode Gjerninger, og hvor ikke noget af dette findes, der hjælper det ikke, om der findes noget af de andre udvortes. Og disse Gjerninger tør vi da ogsaa bære frem. Her er ikke Fare for at blive egenretfærdig. Thi den, som lever dette Liv, vil altid levende føle og erkjende: „Jeg er en unyttig Tjener.“ Han vil ogsaa stadig føle, at alt beror paa Guds Naade, og at det kun er ham, som virker haade at ville og udrette efter sit Velbehag.

Og dette skal vi vise Verden; thi hvorledes vil du vise Herren din Taknemmelighed uden ved at ejene ham? Kan du have faaet Del i hans Døds Kraft, hvis han ikke har faaet virke dette Liv i dig? Hvorledes kan nogen tro, at du har virkelig erfaret Guds Frelse og Naade paa dit Hjerte, hvis han ikke ser noget af dette hos dig? Ind i dit Hjerte kan jo ingen se, og derfor vil enhver bedømme dit Hjerte efter det, han hører og ser af dig.

Derfor, hvis Verden saa mere af Troens Virkninger hos de Kristne, tog vi selv dette mere alvorlig op at bevindne vor Tro i Ydmyghed og Trofskab og Kjærlighed, saa vi bevidste os

som dem, der tjener Gud i Sorg og i Glæde, ude og hjemme, da vilde Menneskene ogsaa komme til at prise Gud Fader i Himlen, der kan frembringe noget saadant hos syndige Mennesker. Da vilde dette blive saa klart, at man vilde regne det for en Daarsskab at tvile paa, at Troen paa Jesus virkelig er en Guds Kraft til at fornye og helige Menneskehjertet.

Se, dette er Ansøret, den Kristne har overfor Verden. Fader os huske, at Troen altid vil blive vurderet og bedømt efter det, som den udretter. Derfor, skal den gjælde noget, daa maa den ogsaa udrette noget i os. Har du selv faaet Lyst, bliver du et Lys, og da maa du skinne for dem, du lever sammen med.

Luffet eller aaben — hvilket?

Paa et Sted i Rivieraen, kaldet Valauris, kan man endnu se Ruinerne af en Port, hvorpaa der staar paa en af Stenerne den underligt Indskrift: „Den er aaben for Gud; den er Luffet for Dævelen.“

Ved at læse dette faldt Tanken naturlig paa, hvor saa Porte dette kunde siges om.

Svis dette er sandt om Steder, hvor meget sandere er det om vore Hjertedøre, som mange holder Luffede og stængte, medens en staar udenfor og søger at komme ind. „Se, jeg staar for Døren og banker, derjom nogen hører min Røst og oplader Døren for mig, til ham vil jeg komme ind, og jeg vil holde Nadverd med ham og han med mig.“

Gud taler til enhver af os og siger: „Min Søn, giv mig dit Hjerte,“ og istedetfor at aabne Døren til vore Hjertes, luffer vi den for ham og lader hans og vor Fiende bejdicke den; om hvor mange Hjerte kunde det ikke siges: „Aaben for Dævelen, luffet for Gud.“

Men vil du altid lade det være saa? Vil du ikke høre Jesu milde Stemme, der heder dig at aabne dit Hjerte og lade ham herfæ derinde?

Der fortælles om Hedley Beears, at medens han sad og ventede paa en Kollega, en Officer, der skulde vende tilbage til sit Bærelse, og til Tidsfordriv vendte Bladene i en Bibel, som laa paa Bordet, fik han Die paa disse Ord: „Jesu Kristi, hans Spus, Blod renser os fra al Synd.“ Idet han luffede Bogen, sagde han: „Hvis dette er sandt for mig, vil jeg heretter leve af Guds Naade, som et Menneske bør leve, der er loet i Jesu Kristi Blod.“

Han tilbragte Natten i Bøn og blev sat istand til at modtage Jesus som sin Frelser. Den følgende Morgen fik han en stor Bibel, og idet han lagde den paa Bordet i sit Bærelse, besluttede han, at „en aaben Bibel“ for Fremtiden skulde være

„hans Vaaben.“ Var ikke dette, som skrev han over sin Dør: „Den er aaben for Gud, lukket for Djævelen?“

Han blev siden en Jesu Efterfølger, og han kunde sige som St. Paulus: „Jeg lever, dog ikke mere, men Kristus lever i mig; men hvad jeg nu lever, det lever jeg i Guds Søns Tro, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.“

Du, som hæfter sig paa Veien, der fører til Jordarbejden, vil du ikke nøle en Stund og spørge dig: „Hvilken Jndskrift staar der over min Dør? Tjener jeg Gud eller Djævelen?“

Duft paa, at du ikke kan tjene to Herrer. Sæt hele din Tro til Kristus og til ham alene. Lad det tydeligt sees, at Overkriften over din Dør er: „Åben for Gud, lukket for Djævelen.“

Døden er opslugt til Seier.

Sømandsprejt Mperheim skriver (New York 1879): Vor midlertidige Assistent, Koban Rejs, ombødte Tiden med Evigheden den 26de Juli. Forinden min Familie var der flere kristne Sømand tilstede ved hans Leie de to sidste Timer før hans Død; vi var alle dybt grebne af, hvad vi saa og hørte, og da hans Sjæl var vandret ud af Støvhjerten, var vi alle enige om, at vor salige Ven i sin Dødsstund havde holdt en kraftigere Prædiken for os, end om vi havde hørt Verdens største Prædikant. Hvor godt vi skulde undt en af vor Tids Materialister, som negter Sjælens selvstændige Tilværelse, at være Vidne til denne Helliges Død; han vilde vel taget sig ud som en Sål blandt Profeterne; men jeg antager dog, at han som Saul skulde være bleven nødt til at profetere.

Da vor salige Ven sin havde et Par Timer at leve i, foregik der en mærkelig Forandring med hans indre Liv. Han havde vel under hele Sødommen været stille og hengiven i Guds Visje og erklæret sig med Guds Naade rede til at dø; men der havde dog ikke været noget sterkere Frembrud af det indre Liv før netop da. Da begyndte han at istemme en Salme. Derpaa tog han Affed med os alle, og alt i et sang han Brudstykke af Lovsalmen eller ogsaa prisede han Gud med egne Ord. Vi hørte ham tydelig sige: „Jeg ved mig en Søn i Jesu Navn, den kærer de trætte Lemmer.“ Derpaa sagde han: „Fader, i din Haand beføler jeg min Mand,“ og nu begyndte han sterkere og sterkere at sige amen, indtil Maalet brast, og hans Læbe lukkede sig for først paa hin store Dag paamy at udhynge Guds Herligheds Pris. Det var dog ikke den bristende Røsts Jubel alene, som greb os; større Ind-

tryk gjorde maaste Udtrykket i hans Ansigt paa os. Der kom en Udsning over Ansigtet, der lod os føle os i Herrens Nærhed, og der kom en Glans i det døende Øie, som minde om en skøn Solnedgang. — det var den bortfløttende Mand, som sagde sit Gudsdomspræg i Ansigt og Øie, som sit Afstedsløst til Legemet, der skulde blive til Støv igjen. Den Døende vendte sig til Siden, og Næt vedblev at stirre lyst frem, som om det saa noget særdeles herligt, og saaledes laa han uden at røre et Lem, til Legemet var koldt, og Sjælen var af Englene hentet hjem til Salighedens Fryd.

Vor kjære Næs's Død var den bedste Udlægelse, som vi nogenstunde havde hørt eller seet, af de Ord: „Døden er opslugt til Seier.“ Vi følte ikke det mindste til Dødens Gru, medens han stred den sidste Strid; men derimod havde vi alle en levende Følelse af, at Troen er den Seier, som overvinder Verden og Døden og alt det, som ondt er.

Kristus er mit Liv.

For nogle Aar siden blev der i Nærheden af det gamle Thesalonika udgravet to Gravsteder, af hvilke det ene stammede fra den hedenske, det andet fra den kristelige Tid. Det hedenske Gravsted havde den Jndskrift: „Å Døden intet Haab.“ Paa Gravstedet fra den kristelige Tid derimod læste man: „Kristus er mit Liv.“ Her har vi Døden uden og med Kristus ved Siden af Himanden. Gist Haabløshed, her frimodigt Haab — saadan Forskiel er virket af Evangeliet. Ikke forjævet havde Paulus til Thesalonikerne skrevet de herlige Ord: „Men jeg vil ikke, at I, Brødre, skal være uvidende om de hensovende, forat I ikke skal sørge som de andre, der ikke har Haab. Thi dersom vi tro, at Jesus er død og opstanden, da skal Gud og saaledes ved Jesus føre de hensovende frem til at være med ham.“ (1 Thef. 4, 13—14). Slumrede maaste i hin Grav Benene af en af de kristne i Thesalonika, til hvem dette Ord først var skrevet, en af dem, som først trostede, opbyggede og vederkvaagede sig derved? Vi ved det ikke. Men det ved vi, at der er en Forskiel, enten vi med eller uden Kristus ser ind i vore Kjæres Grave og ser vor egen Grav møde. I første Tilfælde har vi et sikkert og velgrundet Haab, i sidste har vi intet Haab eller — et falskt.

Gud vil kjende Dem.

En Aften nær Jul spadserede en Mand henad Gaden for at saa Tiden til at gaa. Hans Opmærksomhed blev tiltrukket af en liden Pige, som stod udenfor en Frugtbutik og sagde til

sin Veninde: „Gid jeg havde en Apelsin til Mama.“

Manden saa, at Børnene, skjønt de var fattige, var nette og rene, og han bad dem komme ind i Butikken, hvor han købte Frugt og Saffertøi til dem begge.

„Hvad heder du?“ spurgte den ene af de smaa.

„Hvorfor vil du vide det?“ spurgte Manden.

„Jeg vil bede for dig,“ var Svaret.

Manden vendte sig om for at gaa, idet han neppe vovede at tale, da den lille Pige tilføjede:

„Na, det gjør intet. Gud ved det jo.“

*****
* Forladt. *

*****
* En Fortælling *

*****
* Hessa Strettan. *

*****
Paa et større Sted, hvor baade Folket og Livet bevagede sig i friere Former, vilde det vel have været anderledes; men St. Silvin havde blot intrent tre hundrede Indbyggere, og Baronessen beherskede mindstkræftet alle deus Forholde.

Selv Presten var magtløs lige overfor hendes Indflydelse og Visje og handlede i de fleste Tilfælde først efter indhentet Anvisning hos hende. Loven tillod vistnok ingen ligefrem Forsølgelse; men den formaaede dog ikke at beskatte Susanna med at komme i en saadan forladt Stilling.

Endelig tog hendes Ensomhed en Ende, skjønt vistnok ogsaa hendes Sorger blev forøgede, da nemlig hendes Søsters Barnebarn kom til hende. Den lilles øvrige Slægtninge var somtlige døde, og saa var der intet andet Tilflugtssted, og Susannas ensomme Hjerte stundede langselssfuldt efter det forladte Barn.

Fanny, som netop havde lært at gaa alene, var en blond liden Pige med blaa Øine, vakrere end noget Barn i St. Silvin, skjønt hun hidtil var opvokset i en liden, usund By, som laa nogle Mile fra St. Silvin. Susanna tilbagelagde den lange Veidreken tilfods for at hente den lille forældreløse og bragte hende hjem, træt af den tunge Byrde, men glad i Hjertet, da hun endelig havde en, som kunde være hos hende i hendes ensomme Stilling.

Hadde Fanny været et sygeligt, kjedommeligt Barn, egenindig og lunefuldt, saa vilde Susanna vistnok ikke været bleven forstyrret eller misundt i sin Besiddelse af hende. Men nu var hun en af hine glade, muntre Smaskebarn, som overalt og altid trækker Opmærksomheden paa sig.

Fru Baronessen havde altfor gier-

ne taget hende fra Susanna; men det tillod ikke Loven, naar den gamle Badstefone vægrede sig for at udlevere hende. Det blev saaledes intet andet tilbage end at overføre ogsaa paa den lille det Van, som allerede hvilede over Njatterisken.

I Sommermaanederne mærkede de ikke dertil; Susanna tog den lille med sig til Floden, hvor hun legede i Nærheden mellem Græs og Blomster. Dog var Susanna derunder i en stadig Vekslning for den lille Kjæledagge, som nuunter krøb om mellem Sivgræsjet eller sorgløs med sine endnu noget usikre Fødder løb efter Sommerfuglene, medens ganske i Nærheden den stærke, rivende Elv strømmede forbi og hvert Øieblik truede med at gribe hende og føre hende med sig.

Ofte nok kunde Susanna høre de andre Koner, hvis Børn var i Siferlighed hjemme, sige, at det vilde være bedre for Barnet at drukne end at være op til en Njatteriske.

Tunge Taarer faldt da paa hendes Arbejde, hvorover hun bøiede sig, og saaledes forløb den ene Dag efter den anden i Smerte og Sorg.

Men alt tungt var glemt, saasnart Fannys Sønder lagde sig over hendes Hals, eller hun med sin bløde Barnestemme raabte til hende, og en glad Latter fulgte paa hendes Svar.

Da November kom, Græsjet blev fugtigt og koldt, og Taagen lagde sig over Dalen, da vovede ogsaa Vanstighederne.

Sun tog den lille saa længe med til sin Badsteflads, til de andre Koner tydelig gav sin Darme derover Lust.

Men hvad var at gjøre? Turde hun lade si Barn blive alene hjemme?

Det var et vanskeligt Spørgsmaal at besvare for Susanna. Derne i hine langstrakte, trange Dale, som drager sig gjennem Høisletten ved Calvadas, med sine Hytter med de langt nedhængende Straatage, som tager Lys og Luft bort fra Bøvelserne nedenunder, er Dødeligheden blandt Børnene stor, saa stor, att man har kaldt Landskabet en „Englesfabrik.“

Fanny var for den gamle forladte Konens ensomme Hjerte som en liden Engel, og allerede Tanken paa, at denne Engel skulde blive tagen fra hende og omplantet i Englenes Hiem i Himlen, bragte hende til at bave. Der fandtes i St. Silvin ikke flere end to eller tre Børn af samme Alder, men desto flere smaa Grave paa Kirkegaarden.

Sommeren idover havde Fanny udviklet sig godt, og hendes Udseende var ved Livet i den friske Luft blevet sundt og kraftigt. Men hvad skulde der nu til Vinteren blive af hende?

Saa, forsøgte Susanna at lade hende alene i den fattige, mørke

Sytte, som hun eiede. Den var mere lig en gammel, paa den blotte Jord stillet Vifube, kun forsaavidt endnu flettere, da Døren ikke turde lades aaben, men altid maatte blive omhyggelig lukket, forat den gamle Konnes dyrebareste Menodie ikke skulde blive stjålet eller paa en anden Maade tabes for hende.

Men snart saa hun, hvor meget den lille spæde Plante led af, at hun var saa alene, og ingen kom for at berolige hende, naar hun græd eller hulkende opsigte sit Natteleie paa Syttens fugtige Gulv. De blaa Fine blev snart matte, og Roserne paa Kinden blegnede.

Sun lavedes vistnok op, naar den gamle Susanna kom hjem om Aftenen, og hun tog hende paa Fanget; da pludrede hun tilsyneladende med den tidligere Livlighed; men lidt efter lidt blev hun mere stille, indtil hun endelig forstummede og sad der med sanket Hoved, medens de glandsløse Fine kun nu og da smilede mat, naar et Stykke af det grove Brød med Sukker paa blev ført til hendes lille Mund.

I hin Vinter oprettede Baronesjen en Skole for Smaabørn i Landsbyen, hvis Mødre maatte være fraværende paa Arbejde paa Marken eller ved Floden. Der gaves vistnok ikke flere end fem i hele Landsbyen, som ogsaa hidtil var bleve godt passede af venlige Naboer; men Baronesjen havde i Paris lært de saakaldte Barnefrybber at kjende og aft sig i Hovedet at indrette en saadan ogsaa i St. Silvin.

Efter lange indre Kampe bekluttede Susanna sig til at bede om Plads for Janny.

Det var en trist, graafuld Novemberdag; de lange høje Poppeltræer med sit højlige Bladmyrte viste den fugtige Vej et langt Stykke fremover indtil de forsvandt i Taagen. Det regnede ikke; men Jorden var overalt gjenemtrukket af Fugtighed, og saa Gulvet i Susannas lille Sytte var ganske opblødt. At lade Bøden brænde paa Skorstenen, medens Janny frøb omkring uden Tilsyn, vovede hun ikke; dog kunde hun heller ikke bringe det over sit Hjerte at lade den lille være tilbage alene i den kolde, fugtige Sytte. Sun tog hende altjaa straf med.

Engstelig, med skjælvende Haand, bankede hun paa Døren til Barnerummet. Konen, som havde Tilsynet, saa forbløffet paa Susanna uden at sige noget, medens denne kauft pegte paa Janny.

„Nei, nei, det gaar ikke an!“ sagde Tilsynskonen.

„Hvad det ikke an?“ gjentog Susanna.

„Nei!“ fortalte hun; „Fra Baronesjen har strengt forbudt alt Samfund med Skjætere. Dette er en af

vores Forskrifter, Mor Perrier.“

„Men Janny er jo ingen Skjæter,“ svarede denne.

„Er hun døbt som Kristen, som Katholik?“

„Som Kristen, ja; som Katholik, nei. Hendes Forældre var Protestanter,“ svarede den gamle Badstefone og saa derved saa værdig, men paa samme Tid saa nedslagen ud, at det gjorde hendes Naboerse ondt.

„Det er Jammerffade, og jeg beklager det af Hjertet, Susanna,“ sagde hun venlig. „Men jeg maa holde mig strengt efter Forskrifterne.“

„Jagen Dugang med Skjætere, hunder Befalingen,“ sagde hun ikke længe; men du kan løse, hvad Druen selv har skrevet.“

„Bed dog Fru Baronesjen, at Janny kan blive optagen,“ sagde Susanna bønlig.

„Det hjælper intet. Bestemmelsen blev jo truffen netop for din Skyld, ja ene og alene for din Skyld. Der findes, Gud ske Lov, ingen andre Skjætere i St. Silvin.“

Da bar den gamle Susanna sit dyrebare Menodie tilbage til sin fattige Sytte og lukkede Baret inde for at blive alene der til Aftenen.

(Fort.)

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-læsning, kristelige Foredrag, Missions møder, o. s. v.

M. A. CHRISTENSEN, Pastor.
Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m. Fruitvale.

Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Clatsone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelsers Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Cable og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndags For

middag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
Preus, Ove J. H., 1902 So. J St.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelsers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maaned.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaned. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astorla første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelsers—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Frederick.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TIERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
Gudstjenester—Hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse af 3die Søndag Aften.
Engelsk Gudstjeneste om Aftenen den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag i hver Maaned.
Søndagsskole—Norsk og engelsk, Kl. 9:30.
CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.
Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Glg Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OIAF EGER.
4304 N. Cheyenne St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Dolovan, So. Bellingham, Wash.

Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 4520 No. Hinson St.

Phone: Main 3910, Tacoma.
Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 1007 32d St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.

Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.

Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
Ingebritson, H., Pir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.

Rasmussen, L., North Bend, Ore.
Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Sörenson, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.

Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larsen, P. T., Bestyrer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehem, Parkland, Wash.

Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Til Barnehjemmet i Parkland.

Bed Past. M. Borge fra Pastorerne E. M. Stensrud, \$20.57; T. Rosholdt, \$2; E. Ballestad, \$10; S. S. Strand, \$8.37; Abel Anderson, \$1; D. T. Lee, \$15.80; P. S. Rognlie, 25c; Wein og Strøm, \$5. . . . . 62.99

Bed Past. Ingebrethson en Del af et Offer optaget i Zions Menighed, Burlington, Wn. 10.00

Peder A. Weien 2.50

Bed J. Stensrue fra Mrs. A. Gnestvedt 88

Bed Jørgen Knutson, South Bend, Wn., Mrs. Nicholson, 50c; Mrs. Strømmes, 25c; Mrs. Stjernud, 25c; Mrs. Olsen, 25c; Mrs. E. Knutson, 25c; Mrs. Leebler, 35c; Mrs. E. Lindth, 25c; Mrs. E. Rasmussen, 65c; Mrs. Jørgen Knutson, 50c; Clara Knutson, 50c; Sophie Knutson, 50c; John Mortig, \$1; John Larson, 50c; Carl Knutson, 50c. 6.25

Bed Mrs. D. Hagen fra Kvindeforeningen i Marietta . . .950

Bed L. C. Sætra fra Gurine Grimson, ... 1.00

Bed Past. Garstad fra Ole D. Osteli 1.50

Fra J. G. Selseth, 2 Kasser Væb- ler; Mrs. J. Weit, 1 Sengeteppe, 4 Forklæder, 2 Skjort, 1 Troie, 2 Maaber, 1 Sæt Gullæder, 1 Duffe; Mrs. Segland syet 2 Par Bukser; Mrs. Sang syet 3 Par Bukser; Mrs. Pederson, 2 Underkjørt; J. Lunde, 2 Bund Smør og 6 Dussin Egg.

John Stensrue og værdt \$12.00.
O. S. Aberg, Stafs.

Hvad det kostede.

En Kulgraver kom til mig efter en af mine Gudstjenester, fortalte en engelst Præst, og sagde:

„Jeg skulde ønske at blive en Krist- sten, men jeg kan ikke tage imod, hvad De sagde i aften.“

Jeg spurgte ham, hvorfor ikke. Han svarede:

„Jeg vilde give hvad det skulde være, om jeg blot kunde tro, at Gud vilde tilgive mine Synder, men jeg kan ikke tro at han vil tilgive dem, bare jeg vender mig til ham. Det er for billigt.“

Jeg saa paa ham og sagde:

„Min kjære Ven, har De været paa Arbejde idag?“

Han saa lidt forundret paa mig og sagde:

„Jo, jeg var røde i Gruben som fordamt.“

„Hvorledes kom De op af Gru- ben?“ spurgte jeg.

„Som jeg pleier van. Jeg steg ind i Hejstøven og blev hulet op.“

„Hvormed betalte De for at kom-

me op af Gruben?“

Han saa forundret paa mig og sagde:

„Betalte? Jeg betalte naturligvis ikke noget.“

Jeg spurgte ham:

„Var De ikke bange for at stige op paa den Maade? bange det var for billigt?“

„Af nei,“ sagde han. „Det var billigt for mig, men det kostede Kompagniet en Masse Penge at saa den Grube istand.“

Uden et Ord mere gik Sandheden af denne Indrømmelse op for ham, og han indsaa, at naar han kunde saa Frelse uden Penge og uden Betaling, saa var det fordi det havde kostet den barmhjertige Gud en uendelig Pris at saa det fortabte Men- neske op af Jordens Grube.

Han styrede ved Hjælp af sin Moders Lys.

Der fortælles en stjern Historie om en Fader og hans lille Datter, som var ude paa Havet i en Baad. Som de styrede mod Land, blev de over- raskede af en heftig Storm, der tru- ede med at ødelægge dem. Styrtten var farlig. Moderen tændte en Lampe og gik med den op i Skjiv- relset.

„Det nytter ikke noget, Moder,“ raabte Sønnen efter hende. Men Moderen gik alligevel op, satte Lyset i Vinduet, knelede ned ved Siden af og bad. Ude i Stormen saa Datter- en et gyldent Skær paa Havbrynet.

„Stor efter det!“ sagde Faderen.

„Gud ske Lov!“ raabte Moderen da hun hørte deres glade Stemmer og kom ned ad Trappen med Lyset.

„Vi styrede ved Hjælp af Moders Lys,“ svarede Datteren, endstjant vi ikke vidste, hvad det var derude.“

„Af!“ tænkte den ugudelige Søn, „det er nok paatide at jeg ogsaa sty- rer ved Hjælp af Moders Lys.“ Og førend han faldt i Søvn den Nat, havde han overgivet sig til Gud og bedt ham om at ledsage ham over Li- vets oprørte Hav.

Noget Maaneder forløb og Søn- dom slog ham ned.

„Han kan ikke leve ret længe,“ var Lægens Erklæring, og en stormfuld Nat laa han for Døden.

„Var ikke bange, hvad mig an- gaar,“ sagde han da de græd. „Jeg skal nok naa Havnen, for jeg sty- rer ved Hjælp af Moders Lys.“

Vi skal glæde os med evig og undsi- gelig Glæde.

Pastor Harnis fortæller: Jeg be- sngte en gammel Mand, der laa for Døden, og bad for sidste Gang med ham. Efter Vænnen nikkede han ven- sig til mig og sagde: „Det var mi- sidste Gang her paa Jorden, at De lagde Haanden paa mig og velsignede

Attend

The Pacific Lutheran Academy

and

Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Virke i Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er blevne færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Højskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholberi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naar som helst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maaneder \$67.00; 6 Maaneder, \$127.00; 9 Ma- neder \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Buss.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

mig. Næste Gang lægger Jesus u- middelbart Haanden paa mig og vel- signer min Indgang i Paradis; da sees vi igjen og vil glæde os med evig og undsigelig Glæde.“

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware

STANWOOD WASH.

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3620.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON. Stanwood, - - - Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Etableret 1888)

For Specialitet er at ekspedere Recepter medbragte fra de scandinaviske Lande. Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embälmer

STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16

Stanwood, Wash.